

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VII. Calvinistae Dei confracta imagine, diaboli integram relinquunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

quin magnam in intellectu & cogitationibus sentiat mutationem? Quod si miser paganus falso hoc obiecto cœlestem quandam eleuationem sentit; quid verum aliquod obiectum apud Christianum non poterit? Ea est naturæ nostræ velut in centro inferiorum creaturarum consistentis imbecillitas, vt tantum spacium quantum est inter res terrestres & cœlestes, inter visibiles & inuisibiles traicere aut emetiri nō queat, nisi alis quibusdam eleuetur. Quis vero Mōyse illo maior erit, qui faciem Dei, magnum illum & immensum tam potentia quam gratia & misericordia solem, recto obrutu aspiceret possit? Sed bene habet. Non pauci etiam ex ipsis Ecclesiæ hostibus ab ipsa veritate coacti, fatentur hoc præcepto imaginum vsu non plane prohiberi; sed ita intelligendum esse (vt etiam in Leuitico explicatur) non adorandas esse, id est, ex imagine non esse idolum aut falsum deum faciendum. Bucerus certè post longam de imaginibus disputationem, ea à se scribi inquit, non eum in finem quod putet Christianis omnem imaginum vsu interdicitum esse; sed ideo tantum, quod earū vsu cupiatur temperari, vt nihil diuinæ gloriæ & Ecclesiæ ædificationi derogetur. Idem Spangenbergius in Margarita sua Theologica dicit, idem Urbanus Regius, idem Petrus Martyr: nec plus vel minus Catholici eadem de re docent. Non ergo illa iam inter nos etiam & schismaticos quæstio est, vtum imaginum vsu permittitur, sed tantum quibus modis & ad quid illis vtendum sit. Boque Lutherani etiam post schisma, imagines in templis retinuerunt, Crucifixi præsertim, vt etiam Angliæ regina, sicut alibi diximus.

VII. In has tamen aliasque Calvinistæ furorē suum passim effuderunt. Scribunt nonnulli, in oppido quodam Occitanæ Sangillio appellato, Calvinistas, contractis tam Iesu Christi quam aliorum Apostolorum imaginibus, Iudæ Illecebræ tantum imaginem integram reliquisse. Antuerpiæ Crucifixi contracta imagine, Geusij angeli bono cruciatio adstantis imaginem itidem confregerunt, at diaboli, impij cruciarij animam excipientis, integram reliquerunt. Idem diuersis locis factum, sicut digni historici tradunt; semperque diaboli, vel Saluatorem vel Sanctos tentantis, imaginibus partium, illorum vastatis atque abolicis. Londini Hispanus templum ingressus, quum S. Michaelis Archangeli statuam contractam, Sathanæ autem sub pedibus ipsius iacentis adhuc integram vidisset, educto gladio eam punctim ac cæsum impetens, ex-

clamasse fertur: Apage, apage scelestissime, nō plus quam ceteris tibi hic loci erit. Lindanus Episcopus Ruræmundensis testatur, quum reformationis causa diocesis suam obiret, vidisse se inter alia Geusiaci furoris monumenta, inter plures sanctorum contractas imagines, solius Sathanæ, tamquam virginem tentantis ibi representari, adhuc integram, quam apprehensam in terram proiecerit, inquit: Si tu hinc euicieris, infelix Sathanæ, neque enim fas est vribi manere, vbi satellites tuū venerabiles Iesu Christi & sanctorum imagines tanto furore confregerunt.

VIII. Sed, quæso, o hæretici, ne illud dicite, nos lapides & ligna adorare. Neque enim nos in Crucifixi imagine quidquam aliud adoramus, quam quod per illam nobis representatur. Sed quid? An non ipse S. Augustinus ægrotantibus consulit, vt Crucifixi imaginem prope lectum habeat? Ne vos in cordis nostri secreta amplius quam fas est inquirete, quasi nostras ante altaria imaginibus ornata genibus insidentium cogitationes, & oculorum ac manuum voces, vt ita dicam, intelligeretis. Nec vero vetularum quarundam aut rusticæ plebis simplicitate amplius abutimini: vt quos ex responsionibus vobis non semel datis optime nostis non nescire differentiam illam quæ est inter lapidem velligam, vel ipsam figuram, & inter id quod per ipsum representatur. Quod si quis tamen sit tam supinus ac crassus qui hac in re errorem committat, is quidem error non Ecclesiæ, sed isti homini imputari debet. Docet enim Ecclesiæ, vnum solum Deum adorandum esse, imaginibus vero honorem habendum esse ob id quod representant. Sed mittamus ista, de quibus pius ille & doctus vir Ludouicus Richeomus abunde scripsit, Sed quid o suaues homines? Numquid vos ipsi idololatræ estis, qui Lutheri, Caluini & aliorum imagines in tanta habetis veneratione? Huius quidem imaginem in intimis seminatam etiam, in Gallia cubiculis diligenter videas & honorifice asseruari; illius vero in Germania non pictura modo expressam, sed tapetibus etiam intextam in fenestris, parietibus & atrijs passim & etiam ipsi librorum operimentis, Crucifixi loco impressam. At inquit, se imagines eiusmodi animi tantum causa habere. Sed o Deum immortalem: An Bezæ curæ fuit, excruciatorum monachorum ac sacrilegorum hominum, etiam collegarum suorum icones in æs incidi, & cum vanissimorum